

"S'ha fet guerra bruta"

Àngel Colom defensa en aquesta entrevista la seva sortida d'ERC. L'ex-secretari general fa balanç de sis mesos de crisi sense amagar qui considera que l'ha apunyalat. Colom nega que es pugui parlar de transfuguisme.

La decisió de marxar d'ERC, vist com van les coses, no va ser una decisió precipitada?

—No, aquesta és una decisió que arriba quan arriba i arriba en un moment en què de manera indelectible havia de prendre una determinació. Una de possible era mantenir-me en la posició de no tornar-me a presentar com a candidat a secretari general però mantenir un paper institucional dins d'Esquerra Republicana. Una altra era acceptar les fortíssimes pressions, demandes i peticions d'una part molt important de militància del partit per tal que em presentés altre cop com a secretari general d'ERC. L'altra era marxar. Vist com evolucionaven els últims mesos de bogeria i de calvari dins d'Esquerra Republicana, hem entès que ja no podíem continuar treballant al si del partit.

—Tan irreversible era?

—Em sembla que a hores d'ara els ciutadans ja han de saber que aquests últims mesos, des de fa més de mig any, hi ha hagut una veritable conspiració i una conjura en contra de la direcció que hi ha hagut fins ara a ERC. S'ha fet amb males arts, s'ha fet guerra bruta, i s'ha fet a més a més amb una profunda irresponsabilitat política, posant el partit en escac. Jo, com a persona pacient, i em sembla que he demostrat paciència al llarg d'aquests anys, *savoir faire*, obertura, i integració, el que no podia era aclucar els ulls a una evidència: que es coïa una conspiració que havia pervertit el sentit mateix de partit i el seu futur.

—Però vostè ha dit tots aquests dies que es veia en condicions de guanyar el congrés i que tenia el suport de tres mil militants...

—Sí, però guanyant el congrés amb el suport dels milers de militants que m'havien demanat que em

presentés no n'hi havia prou per canviar aquesta situació. Poso un exemple: fa un any i una mica més vaig acudir a un congrés i vaig guanyar-lo per 70 a 30, i encara no havia passat mig any d'aquest congrés quan ja havia començat la conspiració una altra vegada. I ajudada, a més, per gent que en el seu moment formalment va fer veure que em donava suport

—no sé si l'havia tingut realment—. Quan hi ha colpisme, quan hi ha gent que no té escrúpols, evidentment es fa molt difícil d'avançar...

—De quina gent parla?

—Parlo d'algunes persones, no diré noms, perquè no és el meu estil...

—Si no els diu, la crisi queda una mica confusa...

—Bé, doncs espero que en el futur s'anirà aclarint. No és el meu estil dir noms, acusar persones.

—Potser es refereix als qui havien estat col·laboradors directes seus i que s'han quedat a ERC?

—Sí.

—Hi ha persones dins d'ERC que li donaven suport, però que ara no entenen la seva decisió.

—Jo ho entenc, perquè és una decisió coratjosa...

—... arriscada?

—És una decisió coratjosa, també arriscada, d'aquelles preses de cop i fetes públiques de cop. Quan un militant se la troba plantejada, sorprèn, et deixa astorat, et deixa estupefacte, i per tant entenc perfectament que hi hagi moltes persones que m'han donat sempre suport, que estic convençut que estan en la mateixa posició que pugui tenir jo, però que no han entès la meva decisió. Jo només els hi demano a aquestes persones que...

—...que vinguin al seu nou partit.

—No, només els hi demano que sobretot hi reflexionin, hi pensin i en el seu moment prenguin la de-

"Els membres de la 'tercera via' eren més d'en Colom que el mateix Colom, i més aduladors del que mai ningú es pugui arribar a imaginar. Quan veuen que jo no em presento, són els primers a abandonar el vaixell per buscar-se la vida."

terminació que vulguin. Però sobretot que hi reflexionin, pensin i es qüestionin per què l'Àngel Colom ha pres aquesta determinació tan sorprenent i tan dura. Que consultin, que parlin amb mi. Sóc una persona absolutament assequible.

—Per cert, vostè va anunciar que plantaria cara. La millor manera de plantar cara no era presentar una candidatura?

—He plantat cara a una situació de ruptura fàctica d'ERC, al seu interior, i he plantat cara a una situació de perversitat política dintre d'ERC. He plantat cara a una situació de profunda deslleialtat amb un projecte i un partit. He plantat cara a una situació de brutícia i d'immoralitat personal i política de tota una sèrie de gent que anava en contra de la fins ara direcció d'ERC. I durant molt de temps he plantat cara a totes aquestes situacions des de posicions de diàleg, i quan no ha estat possible, finalment he dit prou.

—Algunes informacions periodístiques asseguren que el plantejament de fer un nou partit i sortir d'ERC el va començar a madurar ja fa mesos.

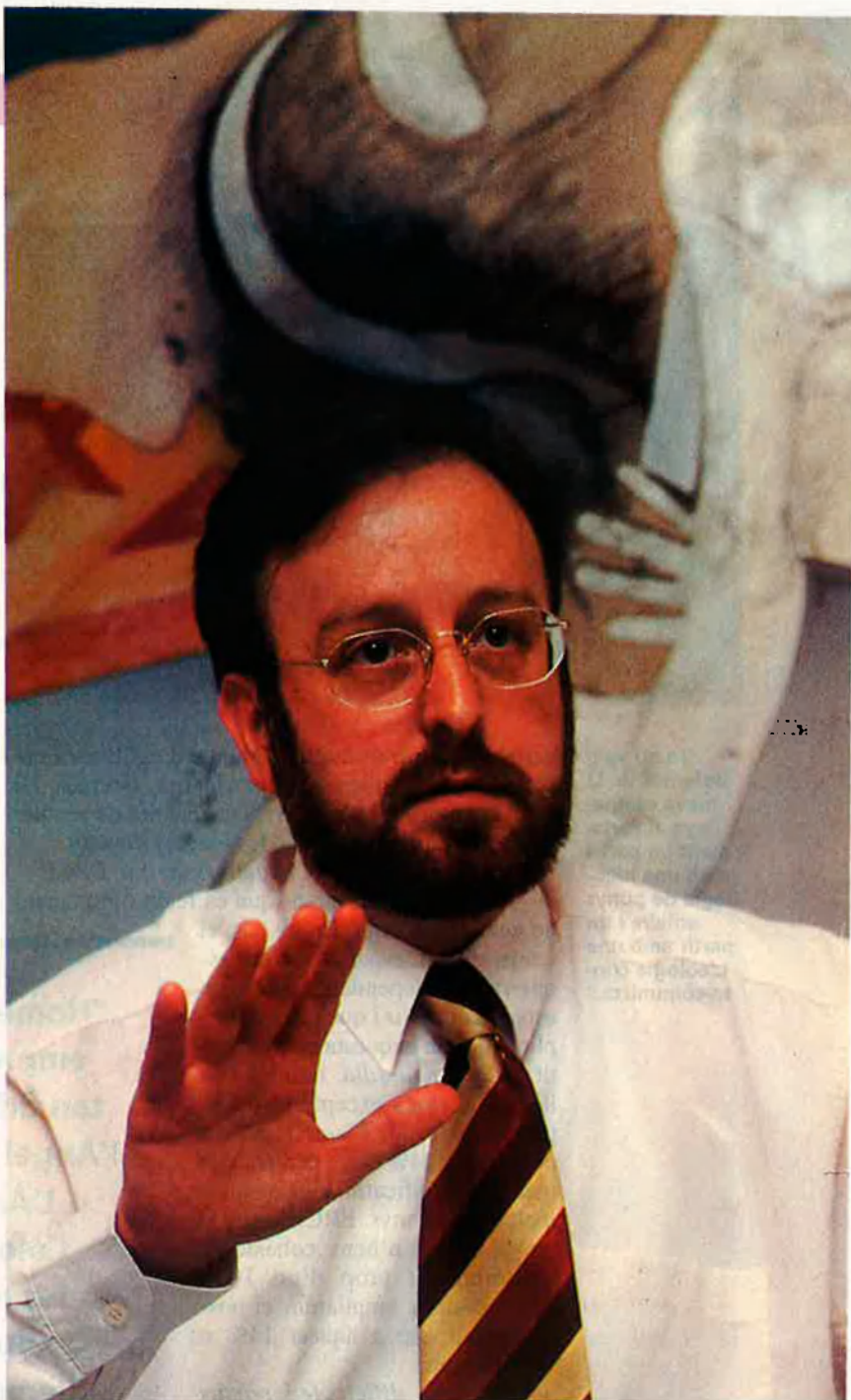
—Ja ho he vist. Ara entrem en la fase en què l'especulació i la rumorologia és habitual, sobretot després d'un espetec, d'un terrabastall com el que hi ha hagut. La decisió ni estava madurada ni presa, sinó que el qui ha volgut saber-ho sap que ha estat una decisió llampec, una decisió ràpida.

—Vostè no va comentar a membres de la tercera via la possibilitat de crear un nou partit? És el que afirmen...

—Sí, ja ho he vist. Suposo que els membres del que s'anomena la tercera via deuen tenir la necessitat de demostrar que ells no havien estat mai amb en Colom. Segur que intentaràn ser més papistes que el papa perquè ara ningú no sospiti d'ells. Eren aquelles persones que han estat al meu costat durant molts anys i en qui jo he confiat. Després he vist que m'havien enganyat clarament, m'havien mentit clarament, m'havien enredat clarament. Clar, què vols què diguin persones que formen el que anomenen una tercera via l'endemà que jo anuncie que no em presento a la reelecció com a secretari general? Fins el dia que jo no dic això, eren més d'en Colom que el mateix Colom, i més aduldors del que mai ningú no es pugui arribar a imaginar. En el moment que veuen que jo no em presento a secretari general, són els primers d'abandonar el vaixell per buscar-se la vida. Això els ha portat en una situació de deslleialtat personal molt, molt trista. Quan veus que persones que són en el partit en funció del que Àngel Colom els ha donat... és aquella deslleialtat, aquella punyalada íntima que fereix en el fons del cor. El que passa és que ara molts dirigents volen demostrar que ells no havien estat mai a prop d'en Colom perquè si no no pujarien o no farien carrera dins la nova ERC. Personalment m'entristeix, però no em sorprèn. Quan tens 44 anys, ja ho has vist moltes vegades a la vida.

—I ara, amb 44 anys i havent construït ERC, té ganes de construir un altre partit?

—Ara, amb 44 anys, amb una experiència política

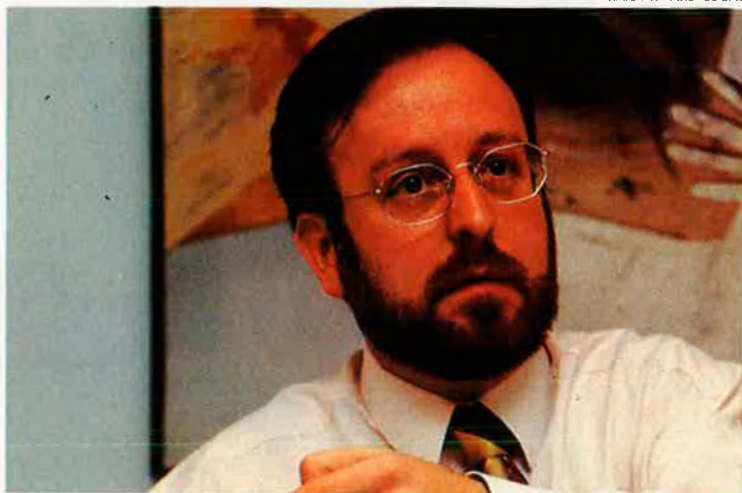

a l'esquena molt important —no solament els deu anys a ERC, sinó els quinze de militància política en moviments, en entitats... He passat vint-i-cinc anys de militància política per la independència de Catalunya, pel pacifisme, per la no-violència, per la democràcia...—. Amb aquests 25 anys, amb 44 anys, o sigui a la plenitud de la meua joventut i de la meua força, ara començo una nova etapa amb molta il·lusió i amb molta confiança. Ja vaig dir-ho a la presentació, tinc confiança en el present i en el futur. I estic convençut que en aquesta nova etapa que comencem serem molts més a mesura que passin mesos i anys, ja es demostrarà. És una etapa en què hem de fer possible una ampliació de l'espai independentista.

—Quin és l'espai del Partit per la Independència?

—El Partit per la Independència —o com acabi dient-se, és un nom estrictament provisional—, es

"Ara molts dirigents volen demostrar que ells no havien estat a prop d'en Colom mai perquè si no no pujarien o no farien carrera dins la nova ERC."

"Jo no vaig defensar en la meua campanya al Parlament un partit amb una ideologia de punys enlaire i un partit amb una ideologia cripto-comunista."

vertebra a partir de la seva voluntat d'aglutinar l'espai de centre-esquerra independentista del país. Hi ha el referent socialdemòcrata en què des de sempre molts ens hem sentit còmodes ideològicament.

—*No és exactament el mateix espai que ERC?*

—Alguns dels discursos que es feien últimament no anaven per aquí. En tot cas, el temps dirà. L'espai de centre-esquerra i independentista és un espai per omplir i que podem omplir. Aquesta enquesta que ha sortit a *La Vanguardia*, tothom l'ha llegida al revés excepte els independentistes, que l'hem llegida en positiu. Un 24% és un percentatge més que significatiu, s'ha avançat molt en pocs anys. ERC, durant la meua etapa, n'hem cohesionat electoralment prop d'un 10%. Ara, nosaltres ampliarem el nostre treball cap a aquest 14% o 15% restant.

—*És molt difícil fer partits nous...*

—Home, quina empresa és tan difícil per l'Àngel Colom? L'Àngel Colom té les mans endurides d'empreses complicades. I ara per ara se n'ha sortit de totes.

—*El fet d'haver marxat d'ERC abans del congrés emportant-se els escons, els càrrecs institucionals d'ERC, no qüestiona la seva actitud i no l'hipoteca d'alguna manera el creixement d'aquest projecte?*

—No, de segur que no. El creixement d'aquest projecte ja és una realitat. Quan hi ha 600 persones que han mostrat la seva voluntat de deixar ERC, 320 o 330 des les quals són de Barcelona...

—*ERC diu 30...*

—Sí, és clar, també podrien dir "cap"... Bé, nosaltres tenim constància que 615 persones han mostrat d'alguna manera la seva voluntat. D'això, ERC

se n'assebentarà el mes que ve, suposo, quan passin els rebuts.

—*Parlàvem d'escons.*

—Efectivament. Aquest partit que es crea surt d'una bifurcació política. Aquesta iniciativa que hem pres no és una aventura personal com diuen els meus ex-companys d'ERC.

—*Ni tampoc transfugisme, com també diuen?*

—Tampoc. És estrictament una bifurcació política d'un projecte que ha arribat a un nivell, un sostre del qual no ha pogut passar. L'Àngel Colom no fa un pas d'aquest tipus si no és estrictament necessari. I hi poso tota la meua trajectòria personal darrere. Cadascú que pensi el que cregui oportú, i el temps decidirà qui són gestors capaços i qui no. Si d'aquí a uns quants anys, alguna cosa no va en ERC no serà culpa de l'Àngel Colom.

—*Però els càrrecs són seus o d'ERC?*

—Com que hi ha una bifurcació, aquesta no és la sortida d'un o d'un altre, que aleshores seria objectivament criticable, aquesta és una iniciativa col·lectiva, justament de la direcció, d'una part important i políticament significativa de la directiva. La qüestió és que si marxa una part de la direcció

política, òbviament aquesta part té la legitimitat i el deure de continuar representant institucionalment allò perquè va ser escollida. Nosaltres creiem que donant-se aquesta bifurcació hem de respondre institucionalment des de la societat a allò perquè hi vam entrar, i sobretot vam lluitar amb un programa polític que ara es vol esbiaixar. Aquest ha estat el símptoma real dels últims mesos en ERC. A través d'una voluntat de radicalitzar socialment, i per tant de tergiversar els objectius pels quals molts de nosaltres havíem decidit incorporar-nos a ERC i treballar des d'ERC. Jo no vaig defensar en la meua campanya al Parlament de Catalunya un partit amb una ideologia amb els punys enlaire i un partit amb una ideologia cripto-comunistes.

—*Al codi ètic d'ERC hi deia que ni per discrepàncies ideològiques es podia endur l'escó.*

—El codi ètic parlava de sortides

personals, no d'una bifurcació del procés. Una cosa és una aventura personal, i una altra cosa és que qui fa el procés de la bifurcació és una part de la direcció que ha encapçalat el partit durant molt de temps. I per tant, tinc i tenim la plena legitimitat de continuar aquest treball ja que ens hem bifurcat.

—*Es diu que Àngel Colom acabarà a CiU.*

—Es diu això i moltes altres bestieses.

"Home, quina empresa és tan difícil per l'Àngel Colom? L'Àngel Colom té les mans endurides d'empreses complicades. I per ara se n'ha sortit de totes."